

Verkeersdoden lachen niet

Als het de overheid menens is met verkeersveiligheid, betoogt Jean-Marie Decuypere, dan volstaan snelheidsbeperkingen niet. Voorzie elke auto van een snelheidsbegrenzer

(De Standaard - vrijdag 15 mei 1998)

Patrik Vankrunkelsven heeft overschot van gelijk wanneer hij ervoor pleit om een verkeerspolitiek te voeren die veel levens zou kunnen redden (*DS 5 mei*).

Een evidente maatregel wordt daarbij meestal over het hoofd gezien: een snelheidsbegrenzer voor personenwagens.

Aan de lopende band komen er auto's op de markt waarmee we hard kunnen rijden, veel harder dan de toegelaten maximumsnelheid van 120 km per uur op autosnelwegen.

De houding van de overheid is op zijn minst onverstandig. Toelaten dat er wagens verkocht worden die 200 km per uur halen en zich dan verdekt opstellen langs de autosnelwegen om te zien of we ons inderdaad aan die voorgeschreven snelheidsbeperking houden, is een pedagogische miskleun en een sterk staaltje van inefficiënte overheidslogica: het ding mag wel verkocht maar niet gebruikt worden. De extra pk's mogen wel onder de motorkap zitten, maar je mag ze nergens gebruiken.

Snelheidscontroles langs autosnelwegen kunnen niet verhinderen dat telkens opnieuw de wet van Murphy toeslaat: zolang er iets kan verkeerd lopen, zal het vroeg of laat ook verkeerd lopen. Of het nu komt door de kick van de snelheid, machogedrag, agressiviteit, alcohol, of al die redenen samen: zolang auto's sneller kunnen rijden dan 120 km per uur zullen ze dat ook doen en helaas niet enkel op autosnelwegen.

Daar helpen geen snelheidscontroles en boetes aan. Het is dweilen met de kraan open. Alleen kan er ditmaal niet gelachen worden met de wet van Murphy: verkeersdoden lachen niet, hun familie evenmin.

Als het de overheid menens is en ze echt de snelheidsbeperking wil laten respecteren, dan volstaan de huidige maatregelen niet. Het is niet voldoende om het gedrag van de bestuurder te (willen) begrenzen. Begrens eerst het vermogen van de motor en hou je dan bezig met het opvoeden van de bestuurder.

De bezwaren tegen de snelheidsbegrenzer voor personenwagens zijn voldoende bekend. Ze kunnen één voor één naar de prullenmand verwezen worden:

- Een aantasting van onze vrijheid.

Welke vrijheid? Er is geen enkel stukje openbare weg in België waar sneller mag gereden worden dan 120 km per uur. Wie tegen de snelheidsbegrenzer is, eist klaarblijkelijk voor zichzelf de vrijheid op om snelheidsovertredingen te begaan waar en wanneer hij dat wil.

Enige logica asjeblijft, dames en heren van de overheid. Ofwel schaffen we de grens van 120 km/uur af, ofwel houden we ons eraan. Niet door het rekenen op goodwill aan de pedalen, maar door begrenzing onder de motorkap.

-We kunnen wat extra pk's gebruiken om zo nodig snel te reageren en ongevallen te vermijden.

Als dat waar was, zouden kleine autootjes met weinig pk nu al meer betrokken zijn bij verkeersongevallen dan de snelle krachtige wagens, wat niet het geval is. Bromfietsen die sneller kunnen rijden dan de toegelaten maximum snelheid voor bromfietsen, worden beschouwd als 'opgefokt' en een gevaar op de weg en dus worden ze aan de ketting gelegd. Voor personenwagens wordt die redenering nog steeds niet gevolgd.

-Dat kan enkel geregeld worden op Europees niveau.

Daar moeten we echt niet op wachten. België zou vooruit kunnen lopen op een Europese regelgeving door alle wagens (uitgezonderd politie- en ziekenwagens) verplicht te laten uitrusten met een snelheidsbegrenzer, wat telkens opnieuw gecontroleerd kan worden tijdens de jaarlijkse autokeuring. Het globale nutseffect van die ingreep zou beduidend groter zijn dan pakweg de recent ingevoerde controle op de schokdempers.

Elke verandering en zeker een opgelegde verandering lokt weerstand uit, zelfs als ze logisch en in het algemeen belang is. Denk aan de rel destijds rond het verplicht dragen van de autogordel. Toch moeten we volhouden want de inzet is groot: als alle personenwagens in België een snelheidsbegrenzer zouden krijgen, zou het aantal verkeersdoden op een jaar tijd drastisch verminderen.

Wie daar tegen is, moet het nu zeggen.

Jean-Marie DECUYPERE

(De auteur is neuropsychiater.)